

МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КУРЦЯ • **ОБЕРЕЖНО:** ПРИСУТНІ МАТЮКИ, ГОЛІ БАБИ, ТОЩО

ЛЕНТА ЗА ЛЕНТОЮ

НАША ЗБРОЯ МАСОВОГО УРАЖЕННЯ ПОЗИТИВОМ • **НОМЕР 8**

У ВСІХ НОВИНИ ЯК НОВИНИ, ТАМ КОГОСЬ ВБИЛИ, ТАМ КОГОСЬ ОБІКРАЛИ, ВСЕ ПОГАНО, А ТУТ ТИ ДИВИ...

ВИСТУП ПРЕЗИДЕНТА НА УРОЧИСТОМУ ЗАХОДІ ЩОДО ПРИЗНАЧЕННЯ СУДДІВ ВИЩОГО АНТИКОРУПЦІЙНОГО СУДУ

Довгоочікувана для нашої країни подія. Визначний день для кожного із вас. Довгі три роки ми йшли до цього дня. З голосування у Верховній Раді за зміни до Конституції щодо правосуддя і новий закон про судоустрій. Наголошую, що саме тоді Україна прийняла стратегічне рішення — створити антикорупційний суд. Це було складовою частиною закону «Про судоустрій» створити на прозорому конкурсі та залучити до його складу найкращих правників.

Минулого року, ухвалюючи профільний закон «Про Вищий антикорупційний суд», ми вірили, що цей суд не тільки посилить судову систему, а й стане справжньою опорою для нашої держави у надзвичайно важливій сфері — сфері боротьби із корупцією.

До конкурсних процедур ми залучили висококваліфікованих міжнародних експертів — колишніх суддів та прокурорів з Великої Британії, Канади, Данії, Литви, Македонії. І особисто для мене цей конкурс став справжнім проривом.

Довгих сім місяців йшов цей добір. Декілька сотень кандидатів — суддів, науковців, адвокатів. Безпрецедентна і надзвичайна прозорість та публічність всіх і кожної окремо процедури, безпрецедентна відкритість. Кожен, хто мав бажання, мав можливість дивитися кожен етап у прямому ефірі.

Шість членів Громадської ради міжнародних експертів, унікальні за своїми якостями та досвідом фахівці у сфері боротьби із корупцією. Фахівці, які показали неймовір-

ний приклад спільної і ефективної роботи з членами ВККС ефективної роботи. І я хочу подякувати і Голові, і членам ВККС за цю блискуче організовану роботу. Хочу наголосити, що ця робота продемонструвала високі стандарти для України. Та й у світі дуже важко знайти приклади такої скоординованої, прозорої і важливої роботи під час добору майбутніх суддів.

І я, як Президент, мрію, щоб кожний український експерт-держслужбовець або представник громадського сектору, який бере участь у формуванні суддівського корпусу, демонстрував такі самі високі фахові та етичні стандарти, як члени цієї громадської Ради.

Дякую вам за цей унікальний досвід. Окремо хочу подякувати членам Вищої Ради правосуддя за безпрецедентну і ефективну роботу, за ту важку роботу, яку ви зробили за такий короткий термін.

Були, звичайно, і ті, хто коливалися, ті, хто казав, що неможливо це зробити за 7 місяців, що на це буде потрібно мінімум два роки. Я наголосив, що до квітня ми масово зробили усе можливе. І це, безумовно, вплинуло на те, що ми не змогли зробити в цей час перезавантаження суддів першої ланки. І зараз платимо за це високу ціну, бо нереформовані суди створюють великі ризики. Дозвольте висловити сподівання, що у нас зараз буде можливість прискорити перезавантаження цієї надзвичайно важливої ланки правосуддя.

Сьогодні ми нарешті бачимо результат цієї

співпраці — 38 нових суддів приступають до виконання обов'язків в абсолютно новому суді.

В світі є різні приклади роботи антикорупційних судів — більш ефективні, менш ефективні.

У вас є всі важелі та інструменти, щоб бути успішними, — бо судовою реформою вперше в історії України вам надана незалежність від законодавчої та виконавчої гілок влади, до речі, і від Президента також — повна незалежність. Адже моя роль завершується тепер і зараз, під час вашої присяги.

Профільним законом передбачені додаткові гарантії вашої безпеки та належне їх фінансування. Я дякую Уряду, який підтримував ці пропозиції. І в умовах, коли кожна копійка платників податків є на рахунок, бо треба фінансувати і оборону, і заходи по боротьбі з бідністю, були чітко прийняті рішення, що дешеві суди є загрозою національній безпеці.

Я розумію, що на цьому важкому шляху боротьби із корупцією кожен із вас зробив вибір на користь української держави, поставивши особисту безпеку на друге місце. І я дуже вдячний вам за цей непростий вибір.

Через зміни до профільного законодавства в Україні працюють європейські стандарти судочинства. Ми вдосконалюємо кримінальний процес, використовуємо найкращі світові практики, насамперед, практику Європейського суду з прав людини.

Знаю, що для суду вже виділені відповідні приміщення. Суд ще не створений, але ми не маємо витратити жодної години щодо якнайшорішого початку роботи цього суду. Зроблені кроки по їх оснащенню. І я, як Президент, український парламент, український Уряд, найголовніше — український народ — чекаємо на початок вашої роботи.

Підписуючи укази на призначення, я уважно дивився склад суду. Радий, що в суді працюватимуть і судді, і науковці, і адвокати. Ми вже бачимо ефективність такої взаємодії на прикладі Верховного Суду, де зараз працює 25% некар'єрних суддів. У Вищому антикорупційному суді цей відсоток буде ще вищий — 42%.

Впевнений, що свого часу кожен з Вас повірив у реформу, повірив в цей суд і почав із чистого аркушу.

Шановні судді, саме вам на ньому чистому аркуші писати нову історію та будувати нову систему, керуючись європейськими стандартами та цінностями.

Я вірю в кожного з вас, і я точно вірю в нашу країну.

Наголошую, створенням антикорупційного суду ми завершуємо створення незалежного антикорупційної інфраструктури. На ваші плечі лягає надзвичайно висока відповідальність. Я твердо переконаний — ви з цим впораєтесь.

Успіхів вам.

Слава Україні!

главы Службы внешней разведки Семочко уволен в пятницу (12 апреля — ред.), — заявил Порошенко на НСК «Олимпийский».

В период 2014-2015 годов Министерство обороны Украины отправило шоумену Владимиру Зеленскому 4 повестки, ни по одной из которых он не явился в военный комиссариат. Об этом сообщается в официальном ответе на обращения народных депутатов Украины Александра Бригинца, Юлия Мамчура, Татьяны Чорновол и Виктора Бондаря.

От редакции: Ну норм, чё. Думаю, его избиратели одобряют, хотя бы потому, что почувствуют в нём родственную душу.

ПОСЛЕДНИЕ НОВОСТИ ОДНИМ АБЗАЦЕМ

С ЯДОВИТЫМИ КОММЕНТАРИЯМИ

Олигарх Игорь Коломойский заявил, что он не намерен пытаться вернуть себе национализированный «Приватбанк», но хочет получить назад капитал в два миллиарда долларов. Это, мы так понимаем, в добавку к тем пяти с половиной миллиардов, которые из банка были выкачаны.

Шёл по улице, нашёл пять с половиной миллиардов. Пересчитал — не хватает!

Официально: самолёт Леха Качиньского был уничтожен взрывом. Британские исследователи подтвердили выводы польского следствия о причинах катастрофы президентского Ту-154М в апреле 2010 года под Смоленском в РФ: самолет уничтожен взрывами.

Европейское командование ВС США (EUCOM) сообщило о том, что по запросу НАТО летом этого года ВС США развернут в Румынии систему противоракетной обороны THAAD.

Система THAAD от дислоцированной в Техасе 69-й артиллерийской бригады ВС США привезут в Румынию, чтобы интегрировать «в архитектуру ПРО НАТО на ограниченный период» времени. За это время пройдут плановые технические работы и модернизации системы ПРО Aegis Ashore в Румынии летом 2019 года, сообщает EUCOM.

По заказу спутникового оператора Arabsat из Саудовской Аравии компания SpaceX провела успешный запуск ракеты Falcon Heavy с телекоммуникационным спутником Arabsat-6A со стартовой площадки 39A Космического центра Кеннеди во Флориде (США).

А вот попытка посадить израильский космический аппарат на Луне завершилась неудачей. В последний момент связь с ним была потеряна, и Beresheet потерпел аварию. Так мы и не узнаем, прячется кто-нибудь на обратной сторону Луны или нет!

После выступления на Парламентской ассамблее Совета Европы (ПАСЕ) премьер-министра Армении Никола Пашиняна спросили, чей, по его мнению, Крым. А также - почему Армения голосует против проукраинских резолюций относительно аннексированного полуострова в ПАСЕ.

От чёткого ответа Пашинян уклонился, сказав: «Часто мы в такой ситуации, когда две стороны конфликта являются нашими друзьями. Очень трудно делать выбор между другом и другом. Наш глобальный выбор — это мир, диалог, стабильность и развитие».

В Украину прибыл переданный Германией уникальный документ — Грамота Петра I. Артефакт, датированный 1708 годом, был потерян во времена Второй мировой войны, а теперь переправлен в национальный заповедник «София Киевская».

Министр культуры Евгений Нищук отметил, что по свидетельствам историков, этот документ является красноречивым свидетельством аннексии Украинской поместной церкви Московией.

ПОКА ВЕРСТАЛСЯ НОМЕР

Президент Украины Петр Порошенко пришел на НСК «Олимпийский», чтобы провести дебаты с Владимиром Зеленским. Второго кандидата в президенты нет (как и предполагалось).

В парижском интервью канала «Новини України» кандидат в президенты Украины Владимир Зеленский рассказал о том, почему не приедет сегодня на дебаты на НСК «Олимпийский». По его мнению, на стадионе против него готовят провокацию.

«Когда-нибудь, после всех этих выборов,

на свет прольется информация, как на НСК «Олимпийский» кто против меня готовил провокацию. Я туда не поеду. Получил такую секретную информацию. Сейчас не готов об этом говорить. Когда вы узнаете эту информацию, вы меня поймете», — рассказал Зеленский.

От редакции: Мы полагаем, что «провокация» состояла в том, что Зеленскому придется говорить вслух, и он опять наметел какой-нибудь херни.

Президент Украины Петр Порошенко сообщил об увольнении замглавы внешней разведки Сергея Семочко. «Заместитель

удь-яка армія є сучасною і здатною на адекватну швидкість дій, реагування та мобільність у розподілі ресурсу, якщо вона має передове логістичне забезпечення. Таке, як у НАТО. Не сумніваюся, що саме Альянс є для нас тим багатограним «маяком», який вказує правильні та вдалі приклади. Для багатьох непосвячених військова логістика є «темною конячкою», проте без якої весь цей військовий «віз» не помчить і не поїде туди, куди слід. Україна теж публічно виголосила, що для своїх Збройних сил вона ось-ось збудує таку життєво необхідну, навіть незалежно від пануючих воєнних загроз, систему логістичного забезпечення армії. Так чому б не поговорити про те, наскільки наш оборонний «організм» наблизився до повноцінного утвердження прийнятної для поточних і прогнозованих безпекових викликів моделі військово-логістичного сервісу.

В СУЧАСНИХ ВІЙНАХ ВСЕ ВИРІШУЄ АДЕКВАТНА ШВИДКІСТЬ

ЗЛИТТЯ ДВОХ «ЯДЕР» ДАЄ НОВУ ЯКІСТЬ

Але спершу короткий лікнеп: чим опікується згадана підгалузь логістики? Звісно, передусім плануванням потреб і подальшого забезпечення всього, що відбувається у війську. Від підготовки, функціонування у поточному, скажімо так, некризовому стані, і до супроводу бойових операцій різного масштабу. Кожен такий сегмент військової діяльності потребує визначеної шляхом моделювання кількості озброєння, спеціальної техніки, транспортних засобів, особового складу, пального, медикаментів, харчів, форми, боеприпасів тощо. І для того, щоб ці потреби задовольнити, потрібна система закупівлі, постачання, зберігання, ремонту, технічного обслуговування, контролю експлуатації, утилізації надлишків, планування і здійснення військових перевезень всього того, що ми перерахували вище. А ще — сервіс військового побуту і квартирування та обслуговування об'єктів військової інфраструктури. Це і є той немалий обсяг критично важливого функціоналу, що його бере на себе військова логістика, яка у натовській архітектурі «J-структур» має власний кластер «J-4», себто, забезпечення й підтримки операцій.

Нині в ЗСУ також номінально створено структуру «J-4» (Головне управління логістики), зараз триває етап набуття нею спроможності. У процесі відбувається розмежування стратегічних і оперативних функцій логістичного забезпечення органів військового управління, а також прийняття системи класів постачання НАТО. Тобто, відбувається злиття напрямів тилового забезпечення та забезпечення озброєнням в одну чітку структуру. Ця ж архітектура матиме відповідники, умовно кажучи, і на рівні бригади («O-4»), батальйону («S-4»). Ця трирівнева вертикаль повністю відповідатиме за забезпечення військ всім необхідним через постачання, закупівлі, зберігання і переміщення. Так відбувається структурна стандартизація на натовський взірцем — поки ЗСУ не досягнуть повної сумісності у цьому

та решті інших сегментів.

Днями начальник Головного управління логістики, заступник начальника Генштабу ЗС України генерал-майор Іван Гаврилюк запевнив: до кінця 2020 року завершиться створення Командування Сил логістики. Вони мають набути всіх ознак і спроможностей, як єдина військово-організаційна структура, що відповідає стандартам НАТО. Як ми і зауважували, це стане результатом злиття Тилу та Озброєння ЗСУ. Проте тут йдеться не про фізично «просту» дифузію певних двох сегментів у «щось одне». Будь-яке елементне злиття у природі (синергія, поєднання атомів, молекул, зарядів, потенціалів тощо) у підсумку дають нову якість і народжують цілком унікальний, відмінний від «батьківської бази» суб'єкт реальності. Щось подібне має відбутися і з вітчизняною військовою логістикою. Замість заснованої на ще радянських алго-

тимальних рішень нам допомагають виконувати іноземні радники від партнерських держав і організацій. Так, недавно свою роботу при Міністерстві оборони України та ЗСУ розпочав новоприбулий радник — полковник у відставці американець Девід Колледа. Його місія — якраз надавати дорадчу допомогу в створенні ефективної системи логістики української армії. На його думку, пріоритетом натеper є навчання українських користувачів послугуванню інформаційною системою логістики НАТО, координація дій на міжнародному рівні і розробка змін законодавчої бази. До речі, Міноборони ініціативно розробило законопроект, що передбачає внесення змін до законів: «Про національну безпеку України» і «Про оборону України» щодо визначення терміну «логістичне забезпечення» й наділення Кабміну повноваженням визначати порядок виконання заходів логістичного забезпечення сил оборони.

СУМІСНІСТЬ ІЗ НАТО — ДО КІНЦЯ 2020 РОКУ

Важливий практикум офіцери логістичного забезпечення ЗСУ здобувають, беручи участь у логістичних навчаннях НАТО і вирішуючи разом із іноземними колегами завдання багаторівневої складності. Наприклад, найближчим часом українських військових логістів залучать до проведення багатонаціонального командно-штабного навчання з логістики «LOGDEV-2019», що відбудуться 6-17 травня в Грузії. А також

у подібному форумі в Польщі «CAPABLE LOGISTICIAN-2019», що триватиме 20 травня — 21 червня. Там вони випробують здобуті раніше знання і наберуться досвіду від партнерів у царині планування й забезпечення формування, злагодження, переміщення підрозділів у райони виконання завдань. Також цікавим буде і тестування та розробка колективних рішень для логістики, оцінка оперативної сумісності логістичних систем, послуг та обладнання в поточних і майбутніх операціях.

Зауважимо, що на сьогодні провадиться інтегрована підготовка фахівців логістичного забезпечення для ЗСУ у Військовій академії в Одесі, де створено логістичний курс. До викладання залучені спеціалісти Військової технічної академії ім. Ярослава Домбровського з Варшави та інструктори ЗС Канади. А за програмою «ORBITAL» британські інструктори ведуть поглиблений вишкіл за напрямком забезпечення матеріальними засобами. У вересні в Національному університеті оборони стартує підготовка офіцерів-логістів.

Весь майбутній логістичний механізм нині відпрацьовується у межах експерименту, що триває на базі ОК «Захід» та повітряного командування «Захід». Його результати розкриють можливості створення логістичної мережі на оперативному рівні. Йдеться про стаціонарні об'єкти зберігання для утримання запасів озброєння, військової техніки, ракет, боеприпасів, матеріальних засобів, розгортання автономного польового табору. А також про бригади логістики оперативного командування, спроможні розгорнути мобільні елементи в польових умовах і забезпечити своєчасне підвезення матеріальних засобів, ремонт техніки. Та про авіаційні бази, які забезпечуватимуть комплексне обслуговування літальних апаратів незалежно від їх типу.

Отже, амбітна мета керівництва Міноборони — досягнути повної сумісності із НАТО, зокрема і в аспекті логістичного забезпечення до кінця 2020-го — є цілком здійсненою. Головне, не втрачати темпу і не збиватися із обраного курсу.

Гордій Лучник

ДНЮ КОСМОНАВТИКИ ПОСВЯЩАЄТЬСЯ

Андрей Шор

Из постановления Совета министров СССР “О денежном вознаграждении т. Гагарина Ю.А. за образцовое выполнение специального задания” (13 апреля 1961 г.):

«За образцовое выполнение специального задания по осуществлению первого в истории человечества полета в космос 12 апреля 1961 г. На корабле-спутнике “Восток”... Гагарину Юрию Алексеевичу выдать денежное вознаграждение в сумме пятнадцати тысяч рублей из резервного фонда Совета министров СССР.»

Из распоряжения Совета министров СССР о подарках Ю.А.Гагарину (18 апреля 1961 г., секретно):

«1) Признать необходимым подарить от имени Правительства СССР первому летчику-космонавту СССР майору Гагарину Ю.А. и членам его семьи автомашину “Волга”, жилой дом, мебель и экипировку согласно приложению.

2) Обязать Министерство обороны СССР (т. Малиновского) выделить майору Гагарину Ю.А. четырехкомнатную квартиру по месту службы.»

Из приложения к распоряжению (секретно):

«Меблировка спальни, столовой, детской, кабинета, кухни. Телевизор “Рубин”. Радиопла “Люкс”. Стиральная машина. Холодильник. Пылесос. Ковровые дорожки. Пианино. Постельное белье — 6 комплектов. Одежда — 2 шт.

Для родителей т. Гагарина Ю.А.:

Сборный дом из трех комнат, телевизор, радиоприемник, мебель на три комнаты.

Экипировка для Юрия Алексеевича Гагарина:

Пальто демисезонное. Пальто легкое летнее. Плащ. Костюмы — 2 (светлый и темный). Обувь — 2 пары (черные и светлые). Рубашки белые — 6 штук. Шапки — 2. Носки — 6 пар. Белье нижнее шелковое — 6 пар. Трусы, майки — 6 пар. Платки носовые — 12 штук. Галстуки — 6 шт. Перчатки — 1 пара. Электробритва — 1. Два комплекта военного обмундирования (парадное и повседневное). Чемоданы — 2.

Экипировка для жены:

Пальто демисезонное. Пальто летнее. Плащ. Платья — 3. Черный костюм. Шапки — 2. Гарнитуры — 6. Чулки — 6 пар. Туфли — 3 пары. Сумки дамские — 2. Перчатки — 2 пары. Косынки — 2 (шерстяная и шелковая). Блузки — 2. Кофта шерстяная — 1.

Экипировка для детей:

Кровать детская. Детская коляска. Платья шерстяные — 4. Пальто — 2 (зимнее и летнее). Шапочки — 2 (зимняя и летняя). Обувь — 4 пары. Белье — 6 пар. Куклы, игрушки. Детское приданое.

Экипировка для матери:

Пальто летнее и зимнее. Плащ. Платья — 2. Платок пуховый. Туфли — 2 пары. Белье — 6 пар. Чулки — 6 пар. Кофта шерстяная — 1.

Экипировка для отца:

Пальто летнее и зимнее. Плащ. Фуражка. Белье — 6 пар. Рубашки — 6 штук. Костюмы — 2 (темно-серый и темный). Ботинки — 2 пары (светлые и темные). Галстуки — 4. Носовые платки — 6. Носки — 6 пар. Двум братьям и сестре т. Гагарина Ю.А. — по 1000 рублей.»

Какую страну просрали (с)
С праздником!

От редакции: Ну ничего! Сейчас есть возможность на выборы сходить и насрать страну обратно!

ХТО ВОЛОДІЄ ЗМІ, ТОЙ ВОЛОДІЄ МІЗКАМИ

Думаю, проблема в ЗМІ. Хто володіє ЗМІ (бажано всіма сегментами), той володіє мізками тих самих 80%-85%.

Україна не володіла своїми ЗМІ. Ними володіли Кремль, союзні Кремлю олігархи Коломойський та Фірташ, більш-менш нейтральний Ахметов, ну і дрібнота. Наших було пару нерейтингових каналів і відносно невеликий сегмент соцмереж. Кремль гарно взяв і ТБ, і друковану пресу, і соцмережі, і сайти, і радіо. Не пропустили жодного сегменту. Кремль взяв під контроль очільників націоналістів, тобто їх ідеологію. Тим самим перетворивши найбільш активних патріотів на опозиціонерів власній державі.

Подача деструктивного матеріалу була чітко сегментована: націоналістам — одне, обивателям — друге, бійцям АТО/ООС — третє, пенсіонерам — четверте, проросійським — п'яте. Але кінецьа мета була одна: зневага та нелюбов до власної держави і до політиків-державників. Порошенко, Полторак, Луценко, Яценюк в свій час і т.п. Всі, хто виявляв державницьку позицію, миттєво піддавались атаці.

Технологія насправді досить проста.

1. Постійно повторюй, що все погано. Аварії, кримінал, насильство, збожіння, розкрадання, смерті на фронті, скандали. Новини мають бути безпросвітними. Люди мають бути в стресі. Чудовий інструмент. Людина може жити впроголодь, але якщо їй казати, що все чудово, все під мудрим керівництвом вождя, ось-ось настане світле

майбутнє — і вона щаслива. І навпаки, у людини є квартира, машина, дача, депозит, поїздки на відпочинок. Але казати їй, що все погано — і вона нещасна.

2. Звинувачуй в корупції.Найбільш ефективне — звинувачення в корупції. Постійно звинувачуй, є докази чи немає — нехай виправдовуються. А виправдовуються — значить, винні.

3. Звинувачуй у зраді. Ліпецькіє фабріці, Іловайській котел... Нехай виправдовуються. Виправдовуються — значить, винні.

4. Шукай або створи проблем, звинувачуй і питай — чому? Хто замовив Катю Гандзюк? Чому Ахметов не сидить? Чому підірвали склади? Питати легко, проблем в державі тисячі, і питань можна ставити тисячі. А от нехай спробують відповісти.

І все — з 80% людей просто марно говорити. Вони тебе нечують. У них складена (з різних джерел і в прийнятній їм формі, згідно смаків і вподобань кожного) тверда думка. Хто поганий, хто винний у всіх проблемах. Кого ненавидіти. І чому. Людині повторюють це в різних варіантах, з різних джерел, постійно, довго. В привабливій, прийнятній для нього формі. Поступово, наполегливо, послідовно формується потрібна думка. Коли стала думка сформована, люди самі вже шукають аргументи на користь складеної думки, яку вони вважають правильною і своєю. Щиро і часом агресивно її відстоюють, аргументують, доводять. Перетворюються на активних

добровільних агітаторів. І люди ці не винні, вони так створені. Не можна від більшості людей вимагати здатності до аналізу, здатності дивитись на речі з різних точок зору, незалежного мислення.

Думаю, така ж ситуація і в Англії, Німеччині (Гітлер це довів в свій час) чи Америці. Просто там ЗМІ під контролем відповідальних національних еліт. Хоча і в цю ситуацію вже влазить Кремль. Проте у них був час сформувати відповідальний національний контроль за своїми ЗМІ. У нас такого часу не було.

Феномен Зеленського. А феномен в тому, що він Прикольне Ніщо. Не олігарх і не злидар, не хороший і не поганий, не український і не російський, не з цих «нудних, продажних політиків, які тільки крадуть», не має ні програми, ні переконань, ні навіть власних думок. Ще й прикольний. Не потрібно розбиратись в тих складних хитросплетіннях: хто кращий з отих, які «всі вони крадуть». Не треба думати. Така собі прикольна пляма на фоні депресивного «все погано».

Що ми маємо тепер? Фактично ми за крок до перемоги в боротьбі за незалежність. Ми вперше в історії маємо справжню державу, справжню потужну армію, проти якої не насмілюється на відкриту агресію Кремль. Ми маємо визнання і повагу всього світу. Ми маємо повну скарбницю, зростаючу економіку, ВВП та бюджет. Ми за кілька років можемо стати справжньою європейською

ПРЕЗИДЕНТ ЗАТВЕРДИВ РІЧНУ НАЦПРОГРАМУ ПІД ЕГІДОЮ КОМІСІЇ УКРАЇНА — НАТО НА 2019 РІК

Президент України Петро Порошенко підписав Указ «Про затвердження Річної національної програми під егідою Комісії Україна – НАТО на 2019 рік». Глава держави назвав підписання документа дуже важливою подією, адже ним затверджується план співпраці України з Північноатлантичним альянсом до 2020 року.

«Це є перша і надзвичайно важлива дорожня карта, що Україна має зробити, які домашні завдання виконати, які програми мають бути реалізовані для того, щоб вийти на ті завдання, які я як Президент ставив, щоб вже у 2023 році країна відповідала критеріям, необхідним для підписання Плану дій щодо членства в НАТО», — сказав Петро Порошенко.

Президент акцентував, що нині затвердження програми відбувається вже в абсолютно іншому середовищі, адже курс на вступ до Альянсу затверджено у Конституції України. «Ми маємо вже як конституційну норму зобов'язання України забезпечити створення всіх необхідних умов. Це є обов'язкова для виконання норма прямої дії Конституції для всіх гілок влади: для Президента, для Парламенту, для Уряду», — сказав він і подякував Парламенту та українському народу за підтримку у цьому питанні.

Глава держави також зазначив, що за 70 років, за всю історію Альянсу ми не бачили жодного випадку, коли суверенітету, територіальній цілісності і незалежності країн-членів НАТО щось загрожувало.

Президент також наголосив, що Росія фактом незаконної анексії Криму і агресії проти України на Донбасі фактично зруйнувала повсюдну модель світової і глобальної безпеки, яка базувалася на праві застосування сили за рішенням Ради безпеки Організації Об'єднаних Націй за умови консенсусу 5 постійних членів Радбезу ООН. «Коли країна постійний

член Ради безпеки є агресором фактично світ позбавлений можливості ефективного реагування на ці речі. Це демонструє необхідність реформування ООН, реформування Ради безпеки ООН», — сказав Глава держави.

Президент наголосив, що річна програма є надзвичайно важливим документом. «Це є фактично наші кроки по кожному з напрямків. Бо це реформування не лише сектору оборони, а це глибинне реформування сектору безпеки. Це реформування сектору верховенства права, це реформування сектору захисту прав і свобод громадян», — підкреслив Петро Порошенко.

«Цей комплексний документ означає, що наша армія буде відповідати стандартам НАТО і щодо озброєння, і щодо тактики оперативних напрямків і стратегії дій», — підкреслив Петро Порошенко.

«Я твердо переконаний, що де-факто ми сьогодні стали східним флангом НАТО. Я щасливий тому, що сьогодні у тренувальних центрах, на полігонах офіцери НАТО спільно з нами працюють для збільшення обороноздатності. Приємно, що у Любліні у штабі українсько-польсько-литовської бригади сьогодні відпрацьовується конкретне бойове злагодження», — наголосив Президент.

Водночас Глава держави підкреслив, що те, що зроблено за останні п'ять років, дуже важливо, але цього замало. «Саме тому Річна програма встановлює абсолютно чіткі і конкретні завдання: що буде з армією, що буде із сектором безпеки і оборони, як будуть захищені українські кордони, яким чином буде забезпечено безпеку на українських вулицях, яким чином буде функціонувати українська поліція, українська Національна гвардія, українські спецслужби», — сказав він, додавши, що силовики будуть позбавлені можливостей здійснювати тиск на бізнес і в такий спосіб ми перейдемо до цивілізованої європейської моделі.

«Хочу наголосити, що критерії, які необхідні для вступу в НАТО, на 93% співпадають із критеріями, які необхідні для вступу в Європейський Союз. І саме тому, цей документ такий важливий. Саме тому ми так рішуче рухаємося вперед», — сказав Президент.

Партизанімо, Боже. Бо наша земля свята. І ми ж з тобою нікому її просто так не лишимо. Коли апостоли наші повернуться на щитах, Багато втечуть і припишуть у норах мишами. Хтось жменьку в кишеню прихопить її, а хтось Тричі до сходу сонця впевнено відречеться. Ми не хотіли, Боже, але нам не раз довелося Боронити її. От і зараз знов доведеться. Багато сховаються і мовчатимуть, як німі, Збожеволіють, віддадуть ключі від міста і храму. А ми шукатимемо трофеїв: набойів, гранат і мін, І стрічку до кулемету, і складників напалму. У зрусіфікованих аж до самих молекул містях Ми з тобою збиратимем українські атоми. Потурбуйся, аби тобі не замуляв невчасно цвях, Бо ти знаєш, Боже: люди по нас стрілятимуть. Тож не зважай, як кричатимуть: «Боже, збав!», Чи й уклінно візьмуться в молитвах тебе вмовляти... Та люблю я людей! Просто хочу, аби ти знав: Вони натреновані, Боже, саме по нас стріляти. Тому клади до наплічника воду і свій сухпай: Рибу, хлібину і... Що там ще? Так — напнуті нерви. Більше нікому, Боже.Так сталось, що ми — і край. Скажи мироносицям: потихеньку щоб волонтерили. Нам бракуватиме марлі, турнікетів та шин. І кровоспинних. Це ж знову: кров — не водиця. Бо доведеться... Ти ж бачиш усе з вершин? Покраяти на бинти хоругви і твою Плащаницю. Та ще передай Петрові, що це моя і твоя війна, І саме тому до Завіту ми внесли свої корективи. Коли тричі співатиме півень — хай шле всіх на... Ти уже в батальйоні, а я твій відхід прикрила. Не перетворюй воду в вино, бо наша земля — наш рай. Хоч життя тут прожити, як по мінному полі йти. Партизанімо, Боже, чи на Голгофу? Ти обирай, Хоч би й заради того, щоби не збожеволіти...

Дзвінка Торохтушко

РАКЕТНЫЙ ЩИТ

Кирилл Данильченко aka «Ронин»

На прошлой неделе были проведены очередные пуски в рамках программы «Ракетный щит Украины». Естественно, у каждого проекта есть свой шифр и название, но мы будем называть их так — для упрощения. Испытывали модернизированную «Ольху» и очередной этап противокорабельной ракеты «Нептун» берегового базирования. Сжато и тезисами — о чём это, почему это должно быть важно для нас и о чём это сигнализирует. Попробуем в формате «о сложном простыми словами».

Начнём с «Ольхи» с буквой «М». На начало войны мы располагали крупнейшей группировкой 300-мм реактивных систем залпового огня «Смерч», способных тягаться наравне по количеству машин и весу залпа с россиянами. Пакет одной пусковой установки из 12 кассетных снарядов покрывал площадь в 67 гектаров, дивизион сбивал темп наступления бригады. Десятки тысяч поражающих элементов отлично действовали против пехоты на марше внутри бронемашин, превращали в братское кладбище тыловой аэродром или сборный пункт аварийных машин. Но вот кассетных и осколочно-фугасных реактивных снарядов к ним было недостаточно, и в ходе боевых действий настал такой момент, когда оставался только неснижаемый запас в полках и неприкосновенный запас на армейских складах. Кроме того, стал вопрос точности — Украина на сегодня не в состоянии выпустить миллионы долларов с разлётом плюс-минус 3-4 футбольных поля. Ни финансово, ни по тактическим соображениям — не даст ни бюджет, ни плотная городская застройка на театре боевых действий. А ещё мы не хотим работать по базе с топливом, а снести жилой квартал, как получилось у россиян с Восточным в Мариуполе, или перепахать половину Краматорска помимо аэродрома.

Поэтому в кооперации нескольких украинских предприятий был создан проект «Ольха» — приложили руку «Луч», Павлоградский химический завод, запускались линии, производящие корпуса, на «Артёме», система управления и привязки к местности делалась на смелянской «Оризон-навигации». 300-мм корректируемая ракета весом 800 кг доставляет боевую часть весом в 250 кг в круг размеров около 30 метров. Отклонение будет измеряться теперь не футбольными полями, а только в пределах двух вратарских зон. Это на дистанции в 70 км. Расстояния этого хватит, чтобы простреливать ЛНР и ДНР насквозь, включая оба железнодорожных узла. Задачи ясны — в случае нашего наступления отработать по штабам и заходящим из РФ колоннам, в случае наступления противника

— по складам, автомобильным батальонам и ремонтным базам, сбивая темп продвижения и заставляя закапываться.

На сегодня в полках со «Смерчами» у нас по 36 машин — 15-й Реактивный полк из Дрогобыча и 107-й из Кременчуга. Таким образом, несколько дивизионов несут дежурство в случае проблем в красной зоне, а несколько готовы выдвинуться в заданные районы, если начнутся телодвижения у Харькова, Сум или на побережье. С 1 января 2019 года 107-й перестроили в бригаду — разворачивая тыл и управление. Именно туда будут идти комплексы, снимаемые с хранения, и модернизация на базе «КРАЗ».

А 4 апреля испытали «Ольху» с буквой М. Линейке ракет уменьшили боевую часть до 170 кг, а дистанцию полёта увеличили до 130 км с прицелом на маневренную фазу. По тому же опыту поражения «Смерчами» Победы — потери в людях и материальной части понесли те, кто расслабился и не закопался в землю. Как раз против инженерно подготовленных позиций в зоне ООС, заглубленных цистерн, техники в боксах будет хорошо заходить тяжёлая боевая часть в базовом варианте. По большому счёту, когда ты движешься в колонне, с наливными цистернами и бортовыми авто в район сосредоточения, то взорвётся в 30 метрах от тебя 170 или 250 кг — роли не играет.

А максимальная дистанция, чтобы обраться перекрёсток, выйти и поразить цели в приграничье, оказать помощь заставам, оставаясь вне зоны досягаемости ответного огня, будет иметь критическое значение. Испытали и новую систему пуска от КБ «Луч», электронику, гидравлические блоки, попробовали, как ведёт себя система коррекции в облегчённой ракете — много рабочих моментов. В этом году в войска пойдут как пакеты ракет, так и модернизированные установки на КрАЗ-7634НЕ, а в перспективе оба реактивных полка развернут до бригады.

По «Нептуну» в варианте наземного носителя. Это этап испытания. Провели его раньше — планировался на конец апреля — начало мая. Конкретно на этом испытывали работу инерциальной системы, практические нюансы использования транспортно-пускового контейнера от С-300 в условиях горячего запуска, машину зарядки, работу командно-штабного модуля во время загрузки полётного задания, связь. Плюс десятки технических нюансов, оставшихся за кадром. Ракета Р-360 даже визуально крупнее своего российского аналога Х-35, поэтому и заявляется 300 км дистанция, против 260 км у Х-35У, стоящей на вооружении у россиян. До государственной приёмки и постановки на вооружение в де-

кабре 2019 года будут как минимум ещё два этапа испытания — с радиолокационной станцией и активной головкой самонаведения.

Головка наведения от «Радионикса» находится уже на финишном этапе разработки — любые подробности по ней озвучивать пока рано. Киевский «Квант» собрал и продал в США станцию «Минерал МЕ», которая возможно будет работать в качестве РЛС наведения и обнаружения у проекта «Нептун» — это ещё не серия, но уже и не выставочный экземпляр. Пусковая установка на базе автомобиля КрАЗ-7634НЕ — шаг к унификации с «Ольхой». ТПК используется и визуально, и по маркировке крайне похоже на С-300 П, только укороченный — ракета покинула контейнер штатно, его можно использовать повторно, налицо экономия средств.

В одном комплексе — 4 пусковые. Бригадный комплект — 6 пусковых машин, 6

машин зарядки, радиолокационная станция и командно-штабной модуль. Таким образом, в одном залпе можно выпустить максимум 24 ракеты, каждая из которых способна утопить или нанести тяжёлые повреждения судно до 5000 тонн с вероятностью 0,8 на дальности в 70-75% от максимальной. Говоря простыми словами — 80% шанс поражения десантного корабля, фрегата или корвета.

Задача-минимум — поставить по одному бригадному комплексу в Азовское и Чёрное море. Задача-максимум — перекрыть побережье, начиная снизу. Посты кругового обзора до 12 миль у пограничников, которые будут переданы осенью 2019 года. Патрульные катера. Зона комфортной работы авиации под защитой ПВО, переброшенного в Мариуполь и Одессу. И противокорабельные ракеты в исключительной экономической зоне. Как раз к моменту спуска на воду ракетных катеров.

Задачи также на поверхности. Сковывание средних и больших десантных кораблей, снижение риска угрозы блокады портов с экспортом металла и зерна, комбинация наземного и воздушного носителя варианта для большей тактической гибкости и изменения баланса сил в регионе. Реальные сроки, исходя из российских реалий, а особенно с созданием запаса ракет — 5-7 лет. Но уже через пару лет любая операция противника у украинского побережья будет

чревата риском потерь, планы по посадке десанта придётся серьёзно пересмотреть, а осетра с водой в Крым при помощи силы — урезать.

Что получила Украина на сегодня. Уже серийное производство ракет к «Смерчам» — одному из самых мощных вооружений в Восточной Европе. Например, поляки копируют украинские ПТРК «Корсар» под именем «Пират», «ПЗРК «Гром» у россиян, покупают ракеты у германско-израильского концерна и реактивную артиллерию у США, но с трудом могут в свою школу. А Украина может — от высокоточных противотанковых носимых до 300-мм реактивных. Билет в элитарный клуб — 6-7 стран на планете способны производить ракетное топливо. Перспективы по экспорту: наши потребности даже в несколько бригадных комплектов — это не потолок, уже есть две страны, ведущие переговоры по «Ольхе», будет востребован и «Нептун». Обновление про-

изводственных мощностей: линия топлива, линия для производства корпусов, электроника для загрузки полётного задания — всё это требовало станков и людей, а значит даст толчок для дальнейших разработок и рост в смежных областях, не только в ВПК. Средняя зарплата по «Лучу» в районе 18-20 тысяч гривен была ещё в 2017 году. Пусть медианная будет 15 тысяч — но это уже может поспорить с рынком труда Польши. Это деньги, рабочие места и перспективы.

Ну и главное, что получили украинцы — «длинную руку», способную увеличить в разы цену за вторжение в нашу страну любого противника. В этом году будут пуски и оперативно-тактических ракет — они уже на хорошей стадии готовности. На сегодня у нас прогресс по «Ракетному щиту», который невозможно отрицать, не замечать с рассказами о кастрюлях, которые уехали мыть унитаза в Европу, и нивелировать байками о «замёрзнут без газа». Украина занимает своё законное место в числе стран, способных производить высокотехнологичное вооружение. Немногих стран на этой планете, откровенно говоря. Если путь, который мы прошли от волонтерских аккумуляторов и бронежилетов в 2014 году до летящих в 30-метровый круг за 120 км ракет и разведывательной информации от взлетающих с Сицилии дронов не вызывает у вас гордости, я даже и не знаю, чем вам тогда помочь.

Рубрика «Польова кухня»

А СЬОГОДНІ ПОГОВОРІМО ЗА КРОПИВУ

Якщо ви не знали — то там набагато більше усіляких користностей, ніж у волонтерських вітамінках з аптеки. І зараз саме час цим скористуватися. Збирають її аж до цвітіння, але краще саме зараз, з молоденькими листочками. На запас можна її висушити у тіні чи заморозити, якщо є морозилка.

ЩО МОЖНА ПРИГОТУВАТИ З КРОПИВИ

Багато різних блюд! Це і перші блюда, і другі, салати і пироги, каші і соуси, котлети. Щоб кропива не втрачала свою користь не варіть її довше за 3 хвилини. Щоб безболіс-

но нарізати — просто обдайте окропом.

У супи, другі страви і каші молоду кропиву додають у кінці варіння. Дотримуватися цих правил не вийде тільки в пирогах і котлетах.

Почнемо, як завжди, з БОРЩУ!

Рецепта старовинна, віками перевірена. Зазвичай його робили пісним, але я завжди роблю з м'ясом. Тому можете додати наприкінці тушняка чи робити на бульйоні, якщо м'ясо у вас є. Тож відварюємо різану картоплю з додаванням цілої морквини та

цибулини (їх потім викидаємо), тим часом підсмажуємо на олії дрібно нарізану моркву та цибулю. Кропиву обдаємо окропом, ріжемо на смужки по 1 см і разом з іншою зелениною, що є під рукою (кріп, петрушка, а щоб зовсім шоколад був — то шавель!). Вкидаємо обсмажені овочі і варимо десь хвилин 10. Додаємо нашу зеленину і через 3 хвилини знімаємо з вогню. Подаємо з вареними різними яйцями та сметаною.

Пішли далі!

ВІВСЯНІ ОЛАДКИ З КРОПІВОЮ І ЛОБODOЮ

В пластівці «Геркулес» вливаємо трохи окропу і розмішуємо, щоб розбухав. В цей час молоду кропиву, лободу і зелене пір'я часнику вимити і подрібнити. У нашу геркулесову масу додаємо подрібнену зелень, сіль, одно яйце і ложку олії, замішуємо оладочки. На розігріту з олією пательню викласти ложкою наші оладки і обсмажити з двох сторін до золотистої скоринки.

І ПРОСТО САЛАТКА ДУЖЕ СМАЧНА І КОРИСНА

Заливаєте кропиву окропом на 3-4 хв. Якщо знайшли молодий подорожник —

дайте покипіти йому в невеликій кількості води 2-3 хв. Відварюєте яйця, чистите їх і ріжете, дрібно нарізаєте листя, змішуєте з яйцями.

Посолити, додати сметану або суміш сметани з майонезом.

Ну і песто можна зробити, з макаронами піде — аж гай шумить! Чиста Італія!

Обсмажте трішки часнику, додайте кропивне листячко, трішки води і потушкуйте 5 хв. Далі перетріть масу з додаванням олії і кропу, посоліть, поперчіть. З печеною картоплею теж бімба!

Наприкінці згадаємо, що кропива також дуже пасує у омлеті та яєчні.

Ну, ще, звісно, смачнющі пироги з кропивною начинкою, но то я розповім, як нам на ВОПи духовки завезуть.

Не проспів сезон вітамінів!

І як питання є, ви ж знаєте:

ФБ www.facebook.com/oleg.ryzhenko чи мейл ryzhenko@ukr.net, 2417.

Олег Рижено

НАДІЯ Є

Історія знає чимало ситуацій, коли у, здавалося б, категорично програвшій ситуації знаходився вихід, який призводив до відновлення ситуації, а то й до перемоги. Ставалося це через нестандартні кроки держави, що перебувала у скруті, або політиків, або завдяки збігу обставин та цілій низці факторів, що вплинули на ситуацію.

Прикладів — безліч. Це й історія про те, як нікому ще невідомий 18-річний Карл XII Шведський, коли на нього навалилися одразу Данія, Саксонія, Польща та Московія, замість оборонятися у Швеції висадив десант біля Копенгагена і вивів Данію з війни, після чого рушив під Нарву, де стрімким ударом розгромив росіян Петра I (росіян було у 4,5 рази більше, і сиділи вони в укріпленому таборі). Полтава була аж через 9 років — до неї Москва в рило здобувала ще не раз і не два. Це й «диво Бранденбургського дому»

— історія про те, як прусський король Фрідріх II після нищівної поразки у битві при Кунерсдорфі спершу був врятований від остаточного розгрому тим, що росіяни не організували переслідування. Другим щастям для Фрідріха була смерть російської імператриці Єлизавети — це дало йому змогу укласти з новим імператором Петром III мирну угоду. Здавалося, хто б міг подумати?

Але те все — минуле. У нас наразі проблема дещо інша — вибори Президента. Чи існує прецедент, коли кандидат, який у першому турі був другим з відривом, у другому турі вигравав вибори? Так, існує, і стався він практично щойно.

2016 рік. Австрія. Діючий на той момент президент Хайнц Фішер участі у виборах не брав, позаяк відбув президентом два терміни. За президентство змагалися сім кандидатів. 24 квітня 2016 р. відбувся перший тур виборів, за результатами якого переможцями вийшли два кандидати — незалежний (але за підтримки Австрійської партії зеле-

них) професор Олександр Ван дер Беллен і лідер популістської праворадикальної Австрійської партії свободи Норберт Хофер.

Вигравав Хофер — за нього віддали голоси 36,4% виборців. На другому місці був Ван дер Беллен — 20,38% голосів. Розрив становив 16,02%. Вам це нічого не нагадує? Кілька тижнів енергійної передвиборчої боротьби завершилися другим туром виборів, який відбувся 22 травня 2016 р. Результат голосування вразив усіх. Александер Ван дер Беллен, який у першому турі програвав з диким відривом, у другому турі виграв вибори з результатом 50,35%, проти 49,65% у Норберта Хофера.

Результат виглядав справжньою сенсацією. Природньо, Партія свободи з таким програвшем миритися не стала і оскаржила результати виборів у Конституційному суді. Представники партії надали 152-сторінковий позов, у якому перелічили всі порушення регламенту під час підрахунку голосів та вказали, що всі ці порушення могли бути використані для маніпуляції даними. Роз-

будет неизменным.

Спочатку говорить, що с Путиным надо договариваться посередине, потому что это всего лишь «куски земли», а **потом говорит**, что его первый вопрос Путину будет «наконец-то вы вернули наши территории, сколько еще готовы компенсировать денег?...»

Спочатку хочет «весной сажать» и платит учителям \$4000 зарплаты, а **через неделю** говорит, что олигархов раскулачивают нельзя.

И мы все видели, что иногда Зеленский говорит нормально, а иногда — бредит наяву, прямо как выше Уильям Холстед в своей статье.

Единственный способ снять подозрения в наркомании кандидата в президенты — это сдать полные анализы (кровь, моча, волосы, ногти) в независимой лаборатории (например, WADA). Но Зеленский отказался от проверки в независимой лаборатории. А в лаборатории «Евролаб» с московскими корнями (по сути, в своей лаборатории, т.к. она принадлежит офшорной компании Зеленского Green Family) сдал только кровь и даже после этого опубликовал фальсифицированные результаты.

Пока Вова был просто актёром — его наркозависимость была его личным делом. Но он пытается стать президентом Украины. Он получит допуск к гостайне. Он будет главнокомандующим армии, которой прикажет «просто перестать стрелять», будучи под кайфом или на измене после дозы. Он собирается вести переговоры на высшем уровне, при том, что не контролирует свою речь и не помнит, что говорил ранее.

Вы понимаете, что это катастрофа для Украины?

А все ваши родственники, соседи, коллеги — все они понимают? Убедитесь в этом, дайте им почитать эту статью. До катастрофы осталось всего несколько дней.

Игорь Бигдан

Кому, в конце концов, нужны все эти Exxon Mobil, Chevron, Total, Conoco Phillips, Statoil и прочие BP? Без них лучше.

Когда бравый десантник очутился от рака, его дело продолжил водитель автобуса. Экономика, в свою очередь, опять подвела. Объем нефтедобычи и нефтепереработки сократился в три с половиной раза, совокупный объем экспортных продаж за пару лет также обвалился почти втрое. Пищевая промышленность сдохла. Наріду™ начали раздавать кроликов. Во-первых, это мясо и протеин, а во-вторых, на то они и кролики, чтобы «плодиться, как кролики» (© Николас Мадуро). Люди гениальный план по борьбе с голодом не оценили: кроликов нарядили бантами и оставили в качестве домашних питомцев.

Итог:

Еда по талонам, туалетная бумага — предмет роскоши, паралич и развал инфраструктуры (нет ни электричества, ни воды в кранах, с канализацией тоже беда). Медицина, говорите? Что это такое? В стра-

глянувши всі деталі справи, Конституційний суд призначив переголосування, яке й сталося 4 грудня 2016 р. Результат — 53,8% за Ван дер Беллена, 46,2% — за Хофера. Президентом Австрії став Александер Ван дер Беллен.

Прецедент, як бачимо, був. Втрачено не все. Надія є. Але що можна зробити за той час, що залишився? Можна мобілізувати тих громадян, які у першому турі не проголосували, але співчують нашому кандидату. Можна пояснити перспективи, які чекають на них, тим нашим співгромадянам, які голосували за інших кандидатів. Можна пояснити ті самі перспективи опонентам — не всіх, але когось, напевно, вдасться переконати. Можна зробити чимало. Але все це буде марно без одної простої деталі. Треба вірити, що ми переможемо. Просто вірити — і робити. Вірити хоча б у те, що, як би там не сталося далі, ми для своєї перемоги зробимо все можливе.

Бо надія є.

Дмитро Вовнянко

ЩО ЙОМУ ЗАВАЖАЄ РОЗВІЯТИ МОЇ СУМНІВИ?

В червні 2014 в нашому підрозділі був наркоман.

Звичайно, зрозуміли це не одразу, бо до бойових тільки готувалися, а командири тупили та не вірили, що війна справжня. Але коли справа дійшла до роботи зі зброєю, те тіло швидко було позбавлено й натяку на доступ до неї, отримало по шиї, і часто було закрито в спеціальному місці разом з аватарами.

Коли в військах порядку стало побільше, то в хороших підрозділах час від часу весь особовий склад вишикували, давали баночки, а потім все відвозилось до лабораторії, і хто попадався на наркоті, йшов нахрін, а хто на п'янці — «15 тисяч на стол и бухайте, кенты».

Тому я особисто до пропозиції Зеленського йти на дебати через аналізи віднісся спокійно, навіть позитивно. Ще позитивніше сприйняв рішення Президента прийняти виклик. І тому той цирк з ручною російською лабораторією, підтасованими результатами, «лікарськими помилками» і явним спригуванням з теми теж сприйняв серйозно.

Чому людина відмовляється пройти повноцінний тест? Чому ігнорує незалежну спеціалізовану організацію, яку запросив цілий Володимир Кличко? Чому я маю вірити на слово в ті речі, через які буває смертельна небезпека прямо в наш час і прямо на нашій війні? Не вірите мені — спитайте знайомих ветеранів, як ставляться до залежних людей в бойових підрозділах.

Чому я маю сумніватися в адекватності можливого Головнокомандувача всіх Збройних Сил, якщо йому, можливо, не довірив би навіть автомат?

Що йому заважає розвіяти мої сумніви?

Валерій Прозапас

ТАК ЧТО ТАМ НАСЧЁТ НАРКОТИКОВ?

Кокаин относится к группе психостимуляторов, в связи с чем он применяется в основном для поднятия настроения и получения приятных эмоций. При кокаиновом приходе наступает чувство эйфории и подъёма сил, возникает иллюзия неограниченности умственных способностей.

Мышление под кокаином хорошо демонстрирует случай Уильяма Холстеда, совершившего массу открытий в области медицинского обезболивания и хирургии. Когда он стал изучать обезболивающие свойства кокаина на себе, он превратился в первого кокаинового нарика в Америке. Будучи под кайфом, он написал статью в New York Medical Journal, которая начиналась так:

«Несмотря на то, что можно это объяснить по-разному, хотя и в растерянности относительно возможных непониманий того, что следует из того, почему современные госпитали, и притом многие, с определенным и, вместе с тем неопределенным недоверием не выразили почти никакой заинтересованности в таком деле, как местная анестезия, и с полной уверенностью я при данных обстоятельствах не думаю, что стоит пытаться защищать не защищаемую репутацию хирургии вместо того, чтобы постараться привлечь на свою сторону

других всяких разных, и это побудило меня несколько месяцев тому назад написать на эту тему большую часть чего-то вроде частично исчерпывающей статьи, закончить которую мне помешало плохое здоровье».

Ему эта статья в момент написания казалась гениальной. Но у пациента под коком полностью отключается самокритика. Он может, например, поставить в сушилку жирные тарелки, слегка обмыв их холодной водой, считая, что вымыл посуду идеально. Грязные тарелки он с удивлением обнаружит только на следующий день.

Интересная вещь происходит с памятью. То, что происходит под коком, в трезвом состоянии бывает почти невозможно вспомнить, пока не примешь следующую дозу. У человека могут образоваться как бы две почти не связанные друг с другом реальности. Например, Стивен Кинг рассказывал, что он написал пару книг под кокаином и вообще не может этого вспомнить.

Узнаёте пациента? Помните, как он обещает несовместимые вещи и не помнит, что говорил ранее?

Например, **сначала говорит**, что в ЕС и НАТО нас не ждут, значит, нечего и проситься, **потом объявляет**, что курс на ЕС и НАТО

НАЧАЛОСЬ ВСЕ С ТОГО...

...что бравый десантник Уго Чавес клятвенно пообещал венесуэльским обывателям, которые в то время жили очень даже хорошо по южноамериканским меркам, что они будут жить еще лучше. Что для этого нужно? Да ничего, кроме голосов на выборах. А дальше будет реализован гениальный план — отнять и поделить.

Люди поверили. Слово бравый десантник сдержал. Стратегические предприятия начали национализировать, над ценами в розничной торговле и курсом валют ввели контроль, доля государства в добыче и переработке нефти была установлена не ниже 51%, плата за недра и налогообложение в нефтянке значительно выросли. Правда, персонал PDVSA — монополиста по добыче нефти и газа, крупнейшей компании в стране — почему-то начал возмущаться и бастовать, но этот вопрос решили быстро. Во имя халявы

можно вышвырнуть за забор восемнадцать тысяч человек. И начхать, что речь идет примерно о половине сотрудников компании — незаменимых нет, а наріду™ нужен бензин по три цента за литр.

Правда, экономика — эта продажная девка империализма — отреагировала не так, как ожидалось. Куда-то исчезли мясо, молоко, сахар, масло и далее по списку. Те, кто не побоялся оставить эти никому не нужные излишества в ассортименте, подняли цены, наплевав на государственный контроль. Да и цены на бензин в итоге пришлось увеличить.

Зрада? Однозначно. Кто виноват? Во-первых, предшественники. Во-вторых, внешние силы. Американцы, сволочи, покупают венесуэльскую нефть! За деньги! Да и европейцы, между прочим, тоже недалеко от них ушли. Так давайте выгоним их бизнес из страны, а имущество национализируем!

не нет даже физраствора, не говоря уже о медикаментах.

И да, люди возмущаются и бастуют. Протесты приняли массовый характер примерно с четырнадцатого года, если мне не изменяет память. Однако Мадуро почему-то никуда не делся. Да и зачем ему куда-то деваться? Объединенной оппозиции толком нет, все недовольные бегут из страны. Внутренняя поддержка в лице силовиков имеется. Плюс «коллективос» — по сути, организованные и вооруженные маргиналы, которые крышуются властью и существуют на ее подачки. Возможно, именно поэтому Мадуро и не допускает в страну гуманитарную помощь — чтобы не создавать альтернативных каналов кормления люмпена, что чревато ослаблением контроля.

А еще в Венесуэле есть нефть и теплый климат, и нет отопительного сезона по шесть, а то и восемь месяцев в году. Да и вторгаться к ним никто не собирается. Так что любые аналогии и ассоциации совершенно случайны, да-да.

Виктор Кравец

Міністерство оборони України

35 mins ·

У зв'язку з численними запитами журналістів щодо відповіді на звернення народних депутатів України Бригинця О.М., Мамчура Ю.В., Чорновол Т.М., Бондаря М.Л., Міністерство оборони України повідомляє, що Генеральним штабом Збройних Сил України було проведено перевірку щодо перебування громадянина Зеленського Володимира Олександровича на військовому обліку у ЗС України.

Інформуємо, що громадянин Зеленський В.О. перебуває на військовому обліку військовозобов'язаних у Металургійно-Довгинцівському об'єднаному районному територіальному центрі комплектування та соціальної підтримки міста Кривого Рогу з 22.12.2008 року і по теперішній час, військове звання — солдат, військово-облікова спеціальність — діловод діловодства.

Придатний до військової служби.

Військову службу у ЗС України не проходив.

Для призову під час мобілізації громадянину Зеленському В.О. надсилалися повістки: 15.04.2014, 23.06.2014, 15.08.2014, 10.05.2015 за адресою, визначеною у його облікових документах.

Громадянин Зеленський В.О. до військового комісаріату за його викликом не прибував.

ЦИРК НА ДРОТІ

Всё ещё ждём дебатов между действующим президентом Порошенко и кандидатом в президенты Зеленским. Ждём безнадежно, ждём отчаянно, ждём и не верим в них, потому что результат дебатов немного предсказуем — ёбаный стыд. Откуда мы это знаем? Ну например, мы слышали уже телефонный разговор между кандидатом Зеленским и присутствующим в студии Порошенко. И это был ёбаный стыд. Я не буду говорить, что кандидат Зеленский был обкурен или ещё что-то, но у меня сложилось полное ощущение, что сама концепция диалога — ну это когда ты говоришь, а потом надо чтобы другой человек говорил, и в идеале надо, чтобы ты его слушал, — в общем, кажется, сама концепция диалога ускользала от господина Зеленского. Диалога не получалось.

Я ТОБІ НЕ ЗАМПОЛІТ

Тому вибач, брате, підбирати правильну «статутну форму спілкування» не буду. Ти бачив пиздець в обличчя? Воював? А, ти і зараз воюєш? У тебе є УБД? Як знак того, що ти не засцяв? Тому, що «хто, якщо не ти»? Бойове братство, повага і шана? Але ти вирішив повірити в «нове обличчя» і «спробувати». Тобі сказали — все буде норм? Я тебе засмучу. Ти — лох. Самий суровий і просунутий варіант лоха — лох з УБД. Втім, як і я. Тільки ти — в авангарді. А я причепом — замикаю, типу. Чому? Та тому, що твоє «нове обличчя» — це колективний «я тебе туди не посилав». І вибрали його ті, хто «тебе туди не посилав». Ті, хто втомилися від «війни». Втомилися від того, що робив ти — не вони. Втомилися від ризику і крові — твоїх. Від тебе втомилися. Тому, що ти — живий доказ їх неспроможності. Ти — те, що заважає їм відчувати себе «крутими перцями». На твоєму тлі це практично неможливо. Вони втомилися відводити погляд при зустрічі з тобою. Але тепер вони вірять, що прийшов інший час. Тепер очі будеш відводити ти. Як так? А ти ж! А ми ж! Так хрін там! Вони вже майже довели для «лохів без УБД» марність твоєї війни. Вони там не були, тому вірять в те, що її можна було закінчити за два тижні. Ти воїн? Та ні. Воїнів і патріотів, за їхньою версією, «вбили в котлах» в 14-15. А ти — непорозуміння. Аватар та заробітчанин. Нахабна істота з УБД в маршрутці. Ти їх вибішуєш так само, як і маршрутника. Вони тебе туди не посилали. Просто потрібно змінити «плюс» на «мінус». І тоді тебе будуть, в кращому випадку, гидливо жаліти. Точно так, як ти за-

Сложно сказать, как так вышло. В какой момент и в результате чего кандидат Зеленский начал терять связь с реальностью. Кто из его консультантом и зачем сказал ему, что бросать телефонную трубку — это… ну я даже не знаю, что это предполагалось такое, то ли признак хороших манер, то ли мужественный жест он так пытался избразить.

Прямо представляю, как он будет вести переговоры с Путиным. «Ой всё!» — скажет Зеленский и выйдет из переговорного процесса. Так, что ли?

Впрочем, гораздо легче представить, как он в случае обострения конфликта прячется под столом — ну, примерно так же, как он прячется сейчас от дебатов и интервью с независимыми телеканалами и журналистами.

Мы-то думали, что Янукович — это позор. Но нет! Он же хотя бы слова в предложения умел складывать, и украинский выучил. А тут…

А тут — ёбаный стыд…

раз ставишся до тих, хто закосив. Просто тепер «косарем» будеш ти. Тим, хто закосив «під війну» і заважав їм жити цілих п'ять років. Ні, вони не згодні, що ти їх врятував від пиздеця. Пизець — це ти. Для них. Вони зроблять смішною твою кров, твій бій, лайно, яке ти місив за них. Вже роблять. Щоб не ховати від тебе очі — ти повинен бути жалюгідним і смішним. Ми повинні. І не Україну ти захищав. А незрозумілі ідеї та олігархів. Так вони кажуть. Просто тепер це буде підтверджено на державному рівні. Не за один день. Але швидко. Багато часу у них немає. Як так? А дуже просто. Адже вони не тільки «ми тебе туди не посилали». Вони ще й колективний «їх там немає». Помітив, що вони не згадують ворога? А якщо згадують — то не називають його ворогом. Ось так і буде — ворога не було. А ти в процесі громадянської війни мочив мирних жителів Донбасу. Але це вже трохи пізніше. Якщо (коли) ті, «кого тут немає» — підкорять нас остаточно. Так що УБД скоро прикопати потрібно буде. Або спалити. «Чорна мітка», хуле?

Так що — я тобі не замполіт. Тому, доповідаю — проєбав ти спалах виходу. І воно вже летить. І йобне обов'язково. І як би ти зараз не вірив «в інший бік реальності», як би не відрізнявся від мене «судженнями» — ми як і раніше разом, брат. Поки — «захисники» Майбутні ізгої з УБД. А якщо все піде зовсім погано — зустрінемося в лісі, там обговоримо.

Або в одному партизанському загоні. Або на одному лісоповалі.

Ну, або коли нас прикопувати по-тихому будуть. Але тоді вже — годі метатися. Я постараюся зробити все, щоб так не сталося. А ти хоча б подумай.

Гліб Бабіч

«ЭТО ЖЕ БЫЛА ПРОСТО ШУТКА»

Давным-давно я подрабатывала автором у команд КВН (да, я была молода, глупа, и мне нужны были деньги). Универсальные, то есть подходящие для любой игры и почти любой команды, шутки строятся, как правило, на бытовых темах: «мужчина-женщина», «дети-родители», «случай на работе», «пара в маршрутке», «сломался двигатель», «остановил гаишник» и т.д. То есть, чтобы шутка сработала, человек должен узнать в ней себя лично, своего знакомого и/или понятную для себя ситуацию. Даже если команда шутит о пришельцах с Альфы Центавра, то все равно поставит перед пришельцем понятную зрителью проблему: «сын-альфацентавровец просит на школьный утренняя костюм человека, а мама-альфацентавровец в шоке три часа ночи, в Галактике все супермаркеты закрыты, ты раньше сказать не мог?».

Сложные литературные шутки с аллюзиями, требующими специальных знаний, зрителю, как правило, не заходят. То есть команды в выборе тем всегда были довольно ограничены. Пока кто-то не изобрел новое богатейшее направление — «меншовартисть». Иногородние команды шутили о том, «как в Москве жить хорошо», а иностранные — «как хорошо жить в РФ, не то, что у нас». А после 2000-го на передний план вышла тема — «какой у вас крутой президент». Такие шутки на московские залы почти всегда заходили на ура, и, разумеется, не нужно объяснять, почему. Это сильно облегчило командам работу: если выпустить игрока, исполняющего роль путина, а ему в пару поставит игрока, исполняющего роль условного Ющенко/Назарбаева/Саакашвили, то даже шутки придумывать не надо. Ющенко достаточно тупить, Назарбаеву — дрожать, а Саакашвили — кушать галстук. И зал уже твой.

Извините за длинное вступление.

Итак. Когда автор придумывает шутку, он руководствуется несколькими вещами: актуальность, смелость, смена ролей, неожиданный взгляд/поворот и т.д. Но когда автор записывает эту шутку, у него есть только один критерий — внутренний цензор самого автора.

Если автор активно использует прием «меншовартисть», щедро поливая бензином костер русского нацизма, — это не серьезный звоночек, это факинг колокол. Если он делает это во время войны, звук получается такой силы, что он него можно оглохнуть.

Автор никогда не шутит о том, что ему болит. Если у человека только что умерли жена и новорожденный ребенок, то он не напишет скетч «мужики под роддомом». Если у человека родной брат лежит в коме, избитый беркутом, человек не пошутит про збонитовые палочки. Если твой муж погиб под Иловайском, ты никогда не пошutiшь про «русские не переходят границу, они ее двигают». Если из страны автора бежит в РФ все высшее руководство, прихватив с собой всю казну, и стране грозит реальная катастрофа, человек не пошутит про актрису из порно.

Автор не напишет, актер не скажет, команда не пропустит. Если, конечно, эти люди свою страну любят. А данный человек — нет. То есть, возможно, он ее любит в этнографическом смысле: садок вишневый, хрущи, хаты да мельницы. «Моя прекрасная малая родина». Но как отдельное государство вне русского культурного поля — нет.

Я не знаю, любит ли Украину Порошенко, но Зеленский ее не любит точно. Для меня дело не в Коломойском, не в профнепригодности, не в устроенной клоунаде с дебатами, не, не, не. Просто он не любит мою страну.

Поэтому я не скажу, что мне просто выбирать. Но не очень сложно.

Александра Смилянская

ВОТ, ЗАДУМАЛСЯ О ПЛОХОМ...

22 апреля. Побеждает Зе. Представил его приезд в район проведения ООС. Да, это само по себе уже смешно звучит, но всё же.
Итак, совещание у командующего ООС...

Действующие лица:

Зе — типа президент.

Наев — генерал Наев, Командующий ООС.

Ковальчук — генерал Ковальчук, начальник штаба ООС, Герой Украины.

Грунтковский — генерал Грунтковский, заместитель командующего по МПЗ.

Зе: Товарищи генералы!

Грунтковский, себе под нос: «Панове», двоечник.

Зе: Что?

Все: Что?

Зе: Так вот. Закончить войну очень легко.

Наев: Дааа?

Зе: Да. Надо просто прекратить стрелять.

Грунтковский: Бляяя.

Наев, к Ковальчуку: Андрей Трофимович, не тянитесь к кобуре, застрелитесь вы всегда успеете!

Ковальчук: Я? Да и в мыслях не было.

Наев: А зачем к пистолету тянетесь?

Ковальчук: Думал, что в сейфе оставил. Но, к счастью, нет.

Зе: Понимаете, люди хотят мира.

Все: Понимаем. Мы тоже хотим.

Зе: Вот видите! То есть, можно перестать стрелять — и всё!

Грунтковский: Да. И всё…

Наев: Ну мы можем перестать. А они?

Зе: Кто?

Наев: Ну эти пида… российские агрессоры.

Зе: А разве они стреляют?

Грунтковский: Гы.

Наев: Да, стреляют! Андрей Трофимович, ну я же сказал!

Ковальчук: Просто кобура расстегнулась.

Зе: Ну тогда мы их попросим, чтобы и они

не стреляли.

Грунтковский, себе под нос: Кокаин. Точно кокаин.

Наев: А если они не согласятся?

Зе: Я их лично попрошу.

Ковальчук: Лично?

Зе: Ну да, лично. Видеоролик запишу. И дам им 24 часа.

Наев: А если они не согласятся?

Зе: Хм… Не знаю. На выборах срабатывало.

Грунтковский: Один раз.

Наев: Спасибо, господин президент. Разрешите, мы пойдем работать?

Зе: Да, идите. А я полетел, у меня концерт в Твери.

Через 5 минут, в курилке.

Наев: Дайте сигарету.

Грунтковский: Сергей Иванович, вы же бросили.

Наев: Ага, бросишь тут.

Ковальчук: Что делаем? Прекращаем стрелять?

Наев: Хы.

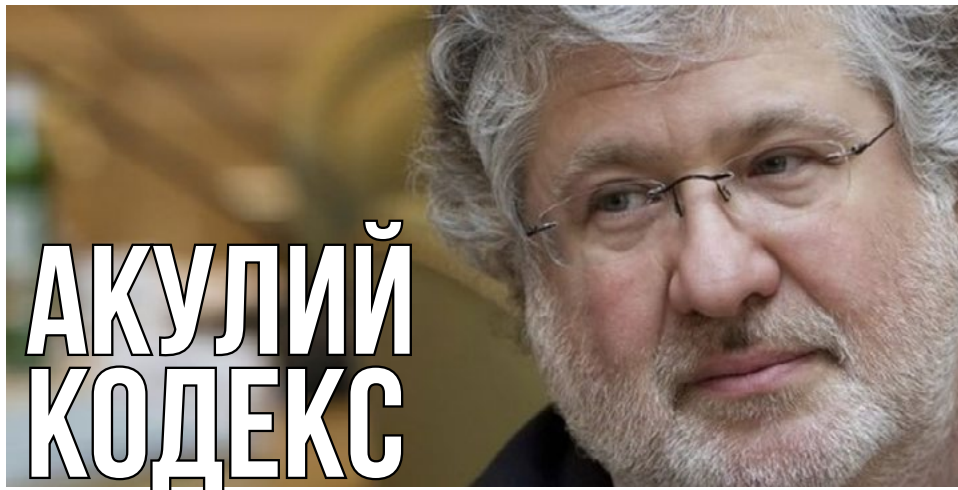
Грунтковский: Добро всегда побеждает зло.

Ковальчук: И?

Грунтковский: Поэтому берём шашку и рубаем эту сволочь направо и налево, пока патроны есть. Мы же добрые.

Наев: Кто победит, тот и добрый.

Дмитрий Иванов

АКУЛИЙ КОДЕКС

ИЛИ: КУПАТЬСЯ РАЗРЕШЕНО!

Коломойский вам не Бенья. Не называйте его так. Ни по-свойски, ни пренебрежительно. Называйте его уважительно — Игорь Валериевич. Не обманывайте себя.

В отличие от своего порожнего «кандидата» — он величина, наполненная смыслом. Он умен, хитер и нестандартен. Он великолепный стратег, но не брезгует вникать в тактические вопросы. Он умеет делать вид, что ошибается, чтобы обвести своих соперников вокруг пальца. Он не боится нового, смело комбинирует и умеет жертвовать. Не забывая записывать жертвы в графу «затраты, подлежащие обязательной компенсации».

У него великолепная память. Он помнит все и всех. Особенно тех, кто посягал на его интересы или пытался его унижить. Потому, что он безжалостен. И его «кодекс воина» диктует обязательное отмщение и победу. Да, он всегда чувствует себя на войне. Если он проявляет милосердие — оно дает ему больше выгоды, чем уничтожение. И это бывает редко.

Не обвиняйте его в беспринципности — это только кажется. Его принципы — он сам. И он их свято чит.

Те, кто рассчитывают на то, что его месть, в случае чего, коснется только Порошенко — сурово ошибаются. Его обидел не Порошенко. Его обидела вся Украина. Сильно и на глазах всего мира. И ты, ноющий «А я при чем?» — всего лишь статист. Кормовая база. Ресурс.

Он умный игрок. Не упоротый азартный лох, который всегда проигрывает. А тот, кто знает, что можно выиграть, а что — иллюзия. И знает, когда нужно остановиться и забрать фишки. Ему не нужна «Украина в управление», как считают многие, кто хочет с ним «договориться». Точнее, это было бы неплохо — и он попробует. До определенной границы. У него нет заблуждений. Он понимает, что «Украина в Зе формате» бесперспективна для проекта «в длинную».

Он понимает, что России не нужна «Украина Коломойского», и тягаться с таким противником — слишком большой риск. Неразумный. Он понимает, что Россия вложила в этот замес слишком много, и это игра ее, а не его.

Он суровый реалист. Поэтому снимет все сливки, которые выпрут наверх нынешние «перемены». А потом соберет все, до чего дотянется. По пути разрушая все, что мешает. Ему это уже не понадобится.

У него нет иллюзий, что он войдет в историю как «спаситель страны».

Он войдет в историю, как человек, навазавший целую страну. Воевавшую, сильную страну-ветерана. Война ее не сломала. Он — ломает. Отомстит.

Так Герострат прославился, когда сжег великий Храм в древние времена. Только тот был наивным бессребреником. А Игорь Валериевич получит богатый трофей. Компенсирующий все неприятности, которые были у него в жизни.

Россия не смогла трахнуть Украину. Он рассчитывает смочь.

Задорого. С вашей помощью. И вот это «задорого» оплатит каждый из нас. Два

миллиарда компенсации за банк — это легкая закуска перед царским обедом. И те, кому кажется, что эти деньги его не касаются, наконец ощутят это на себе. Каждую копейку. Перед наступлением полного пиздеца. А Игорь Валериевич уйдет вовремя. Он всегда уходит вовремя. И будет поздно проклинать его. И даже обижаться.

Вы же не будете обижаться, когда окажетесь в трусах в ста метрах от берега, и вдруг обнаружите возле себя акулу? Вы сами сделали ошибку, наплевав на таблички «Купаться запрещено!». А акула просто делает то, что должна. То, что заложено в

нее природой. Выполняет свой «кодекс». Просто щелкнут челюсти, и большая акула с человеческой фамилией Коломойский уйдет на комфортную глубину. А перекушенная минимум надвое Украина будет медленно опускаться на дно. Вместе с теми, кто противился. И вместе с теми, кто радостно заблуждался.

А на поверхности ненадолго останется «говно Украины». Которое мечтало о ее смерти. И звало для этого хоть дьявола, хоть акулу. Правда, оно будет радоваться недолго. Его растворит вода и отправит на дно по частям.

А те, кто придет и поможет этому — успеют на прощание объяснить говну, что оно все-таки ненужное говно.

Говорите вам «Купаться разрешено?» Велкам ту ризлити. Я не собираюсь спорить с теми, кто будет кричать «так не будет». Я не собираюсь обсасывать дополнительные детали и версии с теми, кто знает «как именно будет». Я не истина в последней инстанции. Я просто показал вам кусочек фильма ужасов. Круче «Челюстей» и «Мегалодона». Документального фильма.

Считайте меня фантазером. А я буду готовиться и делать все, чтобы этот сценарий «пошел по пизде». Готовиться вместе с теми, кто расставлял для вас таблички «Купаться запрещено. Акулы». И буду точить гарпун. А вы продолжайте кричать «Давайте попробуем!» И улыбайтесь навстречу приближающемуся косому плавнику.

Акулы не ошибаются.

А вслед за ними всегда приходит орда рыб-падальщиков.

Приятного купания!

Примечание: считается, что у акул нет естественных врагов, кроме более крупных акул.

И человека.

Примечание 2: текст, в том числе, предназначен тем, кто сейчас пытается «переобуться».

Вы не переобувааетесь. Вы раздеваетесь перед купанием.

Глеб Бабич

НОВИНИ АРМІЇ

ВІД УКРАЇНСЬКОГО МІЛІТАРНОГО ПОРТАЛУ

“ЗООПАРК-3”: ПОЛЬОВІ ВИПРОБУВАННЯ УСПІШНО ЗАВЕРШЕНІ. Контрбатаре́йний радар 1Л220УК “Зоопарк-3”, який був розроблений та виготовлений Казеним підприємством “НВК “Іскра” успішно завершив польовий етап державних випробувань.

Випробування проходили на одному з полігонів Збройних Сил України у Чернігівській області. Вони дозволили підтвердити тактико-технічні характеристики 1Л220УК, який значно перевищує за ними контрбатаре́йні радари, які зараз перебувають на озброєнні Збройних Сил України.

Контрбатаре́йний радар 1Л220УК призначений для розвідки позицій артилерії противника. Завдяки потужній радіолокаційній станції, яка працює у мікрохвильовому діапазоні, радар фіксує снаряди, а потужна цифрова система вираховує їх траєкторії. Це дозволяє визначити на відстані десятків кілометрів точне місцезнаходження ворожих гармат, мінометів, реактивних систем залпового вогню, а також ракетних комплексів протиповітряної оборони та тактичних ракет.

Потужність цифрової фазованої активної решітки 1Л220УК дає можливість розмістити контрбатаре́йний радар за декілька десятків кілометрів від позиції противника та спостерігати за полем бою у секторі до 180 градусів.

До України прибула партія військової техніки від США. Автомобілевоз під прапором Мальти доставив зі США 175 тонн озброєння, у тому числі 35 військових всюдиходів HMMWV (15 санітарних та 20 бойових).

Це вже третя партія всюдиходів, що прибула до України після початку російської агресії. Перша партія прибула о 2015-у році, друга – восени 2017-го. Загалом же США передали нам від 230 до 300 автомобілів.

ПОНАД 7000 ОСІБ ПОПОВНИЛИ РЯДИ КОНТРАКТНИКІВ ЗСУ З ПОЧАТКУ РОКУ. З початку 2019 року на військову службу за контрактом, з числа громадян України відібраних військовими комісаріатами було прийнято понад 7000 осіб. Днями військовими комісаріатами здійснено направлення до навчальних центрів Збройних Сил України понад 1 200 громадян які вирішили пов'язати своє майбутнє з професійною військовою службою.

Окупанти вчергове застосували “Краснополь” на Донбасі. Під час обстрілу позицій одного з підрозділів Об’єднаних сил з боку збройних формувань Російської Федерації відмічено черговий факт застосування ворогом зразків озброєння Російської Федерації. У минулу п’ятницю 5 квітня противник здійснив обстріл наших позицій із артилерійських систем калібру 152 і 122 мм.

Аналіз знайдених на місці обстрілу уламків снарядів засвідчив застосування окупантами керованих 152-мм артилерійських боеприпасів типу “Краснополь”.

РОСІЯ ІГНОРУЄ РІШЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ ЩОДО ЗАХОПЛЕНИХ МОРЯКІВ ВМС ЗС УКРАЇНИ. Відповідаючи на запитання міністр юстиції України Павло Петренко, який перебуває в Бельгії з робочим візитом на чолі представницької делегації українських правників, розказав, що Росія ігнорує рішення Європейсько-

го суду з прав людини щодо захоплених українських моряків.

Росія, яка порушує кримінальні розслідування проти українських військових, зокрема, моряків, які були захоплені у листопаді минулого року, намагається таким чином приховати власні злочини проти України і проти людяності.

ПОЛІГРАФ СТАВ ОБОВ’ЯЗКОВИМ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ «УКРОБОРОНПРОМУ». Кабінет Міністрів України додав перевірки на детекторі брехні до плану реформ оборонного комплексу, насамперед новації стосуються підприємств “Укроборонпрому”. План реформування оборонно-промислового комплексу доповнено вимогою про перевірку ризиків керівного складу підприємств державної форми власності.

НОВА СИСТЕМА ХАРЧУВАННЯ: ПЕРЕХІД ЗСУ БУДЕ ЗАВЕРШЕНО ДО 2019 РОКУ. До кінця 2019-го року всі військові частини Збройних Сил України перейдуть на нову систему харчування за каталогом. Про це під час брифінгу повідомив заступник директора Департаменту фінансів Міністерства оборони України Сергій Винник.

Представник Департаменту фінансів Міністерства оборони підкреслив, що впровадження такої системи в межах затвердженого фінансового ресурсу на 2019 рік, що становить 3,5 млрд. гривень, дозволить значно розширити асортимент продуктів, урізноманітнити меню харчування та його якість.

УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ ПРОСУНУЛИСЬ ПОБЛИЗУ ДОНЕЦЬКА на 1 км в так званій “сірій зоні”. На деяких ділянках відстань до противника скоротилась до 200-300 метрів. Ворог вже знає про просування ЗСУ, але поки не вдається до дій у відповідь, веде розвідку за допомогою БПЛА.

У 2019-У РОЦІ ДО ЗСУ НАДІЙДЕ РЕКОРДНА КІЛЬКІСТЬ ТЕХНІКИ. У цьому році на закупівлю та модернізацію озброєння та військової техніки для Збройних Сил України виділений ресурс у розмірі 11,5 млрд. гривень. Для потреб Збройних Сил України планується поставити більше 800 одиниць автомобільної техніки, 600 одиниць техніки зв'язку, понад 270 одиниць ракетно-артилерійського озброєння, більше 200 одиниць бронетанкового озброєння і техніки, 3000 одиниць стрілецького озброєння, а також іншого озброєння і військової техніки.

Два російських правоохоронці попросили політпритулку в Україні. Учора в пункті пропуску «Гоптівка» до співробітників Державної прикордонної служби України звернулось двоє громадян РФ з проханням політичного притулку в Україні. Про це повідомляє прес-служба ДПСУ.

Ці громадяни є діючими співробітниками органів внутрішніх справ РФ, яких переслідують у Росії за принципову позицію щодо протидії злочинності. Причиною, що спонукала їх просити політичний притулок в Україні, стало переховування від переслідування у зв'язку з їх службовою діяльністю.

14 БРИГАДА: ВІДБУЛИСЬ ТРЕНУВАННЯ “АКАЦІЯ”. На Рівненському військовому полігоні пройшли навчання артилерійських підрозділів частин оперативного командування “Захід”. Розрахунки 152-міліметрових самохідних артилерійських установок “Акація” одного із арtdивізіонів 14 окремої механізованої бригади відпрацювали бойові стрільби по умовним цілям. Легенда навчання включала марш по пересічній місцевості, вихід у визначений завданням район звідки мав бути нанесений артилерійський удар по цілям умовного противника.

Це Елісон. Зазвичай я просто вигадую, як дівчат на фото
звуть, але ось ця — точно Елісон, я перевірів.
Елісон дивиться на нас всіх з надією, що ми не просremo все.
Дві цицьки. Одна Елісон. Ну ви пойняли.

АНЕКДОТЫ

Борцы с гомеопатией неправильно понимают свою целевую аудиторию. Они за-чем-то пытаются им логически доказать, что она не работает, в то время как нужно рассказывать, что гомеопатию придумали иллюминаты, чтобы управлять разумом через закодированное в воде излучение.

* * *

Папуа — Новая Гвинея. Международные соревнования по плаванию. Спортсмен перед выходом на старт интересуется у судьи:

— А почему вода настолько горячая, что даже идет пар?

— Видите ли, у нас в стране очень жарко, вот и нагрелась.

— Да, но зачем там плавают лавровый лист?

* * *

Два года назад он говорил тебе, что ему 29, а сегодня выяснилось, что 31. Ты так устала от этой постоянной лжи!

Потом он извинился, ты его простила, но через полтора года выясняется, что ему почти 33.

Подонок.

* * *

— Девушка, мы с вами раньше нигде не встречались?

— Нет. Я старательно обхожу вас в каждой своей жизни.

* * *

— Я очень люблю неожиданные подарки, но чтоб дохлая крыса и на подушке... Я понимаю, ты старался, но всё же...

— Мяу?

— Ну ладно, ладно, я тебя тоже люблю.

* * *

Вчера был у нее дома. Все стены обвешаны ружьями для охоты. И что меня на-прягает больше всего, она меня постоянно называет «Зайчик»...

— А татуировку делают больно?

— Ну как... терпимо... но это смотря где делаешь.

— В Житомире, а что?

* * *

Парень попадает в аварию и теряет память. Но девушка его не бросает и делает всё, чтобы он вспомнил, на что она оби-делась.

* * *

Каждый день в офисе глубоко в душе надеюсь, что это мама взяла меня на рабо-ту, и сейчас ее коллега тетя Лера принесет цветные карандаши, чтобы я пока порисо-вал динозавриков.

* * *

На самом деле, подземные переходы — это государственная программа поддержки отчаявшихся музыкантов.

* * *

— Как сказать культурно «пиздабол»?

— «Человек с низкой речевой ответ-ственностью»

* * *

Имея хоть одну крышку кастрюли со вставленной в ручку пробкой, ты сохра-няешь традиции предков и отдаешь дань их мудрости.

* * *

Когда сидишь в поезде и смотришь на соседний поезд, сначала непонятно, твой тронулся или соседний. Вот с головой то же самое, в принципе...

* * *

Женщины хотят равноправия, но при этом еще три четверти одеяла.

* * *

А вы тоже не можете объяснить своему коту, что помощь от него при застилании кровати, уборке квартиры, собирании бе-лья в стирку, а также при надевании кол-готок не требуется?

ЗАНИМАТЕЛЬНОЕ ЗБРОЄВЕДЕННЯ

з Мартіном Брестом

СОЛДАТ

Солдат — то основна зброя в армії, я вам доповідаю.

Бо без солдата в армії не буває нічого. Солдат треба всім. Іменно солдат завжди ви-полняє всі плани командирів. А єслі плани ну дуже геніальні — то успішно їх прова-лює. Солдат завжди повинен бути «умитий, побрітий та в пікселе, вибери два із трьох».

Щоб получить звання солдата, не треба робити нічого. Бо в армії багато людей, що краще тебе знають, що тебе делать. Причому кругліє суткі восемь днів в неделю.

Основна задача солдата — талантливо за-шхеріться от командира та херачить сепарів. І шо у першому, шо у другому — українські солдати достігли вершин майстерності.

СТАРШИЙ СОЛДАТ

Старший солдат — то саме страшне звание в армії, я вам доповідаю.

Старший солдат — це то же саме, шо і солдат, тока тепер єсть личка на погоне. І ще ротний, коли орьот, то всегда: «Я тебе звание дал!» Лучше би ти мне отпуск дал, а личку можеш обратно забрать, шо мне, жалко, чи шо?

Щоб получить звание старшого солдата, треба просто попасться на глаза ротному в неподходящее время. І в неподходящем месте. От ідьош ти в селуху по сїгарети, їде навстречу ротний, а ти забудь зробити ідіот-ське ліцо. Херррак — і ти вже старший сол-дат і першій номер расчюта ерпеге-семь.

Основна задача старшого солдата — це стать младшим сержантом. Но це можно, тока когда тебе десять тысяч раз скажут очень смешну шутку «лучше иметь зятя в Ростове, чем сина-єфрейтора».

МЛАДШИЙ СЕРЖАНТ

Младший сержант — то самое крутое звание, я вам доповідаю.

Бо по мненію Управленія подготовки гене-рального штаба іменно младший сержант — це матьорий убійца, мастерскі управля-юцій доверенім ему особовим складом та боевой технікой. Младший сержант настолько опасен, шо его даже в отпуск нельзя отпраляют, не погодивши це з ко-мандуючим ООС.

Щоб стать младшим сержантом, треба закончить сержантскую учебку та вивчить

на память третю книжку Бойового Статуту. Чи хоч одін раз її открыть.

Основна задача младшого сержанта така ж, як і у всех младших командіров. Треба глубоко ценить оказанное доверіе та не по-терять особовий склад, зброю та техніку. По крайней мере — одновременно.

СЕРЖАНТ

Сержант — це не звание, а чістий секс, я вам доповідаю.

Бо человек, який пройшов сложный путь от сперматозоида до сержанта, начинає интересоваться, а інагда даже задумываться. А єслі сержант в армії начинає думать — це дуже полезно для обороноспособности страны, но насмерть лякає офіцерский состав.

Щоб стать сержантом, нада совершить подвїг і не залітать хотя би два місяця. С подвїгом проблем нема, с зальотами слож-нее.

Основна задача сержанта — це выполнять ті задачі, які Генштаб ставе комбрігам, ком-бріги ставят комбатам, комбаты — рот-ним, а ротні — взводним. Таким образом, іменно сержанті і выполняют всі задачі ГШ. І, судя по сїтуации на фронті, выполняют нормально.

А ще у сержанта не тільки самый длінный, а ще й шипастий. Я вам доповідаю.

СТАРШИЙ СЕРЖАНТ

Страшный сержант — це коварне звание, я вам доповідаю.

Страшный сержант — це військовослуж-бовець, який уміє тільки ілі мовчать, ілі орать. І коли мовчить старший сержант — значить все зашибісь, война по плану. А от коли старший сержант начинає орать, зна-чить началась катастрофа: вода закончилась в бані, рускіє пішли в наступление ілі, шо саме кашмарне — їде проверка з штаба.

Щоб стать старшим сержантом, нада найти соответствующу посаду і підождают пару годіків, бо нас же время не підганяє, война як-нікак.

Основна задача стршого сержанта — підібрати собі нормальних младших сер-жантів, любить їх, растить і заботиться. А ще ходить до старшины і интересоваться, коли в нього заканчується контракт.

То єсть, старший сержант — це опитний і коварний хер, якого всі бояться, бо він знає все, про всіх, і того постоянно всіх підкалує.

— це реально проблема. Мам, може тобі фалафель привезти?

— Не матюкайся. Не, ну шо, у вас в Києві камери нема?

— Ну от як би вона єсть, але за нею треба їхать на Троещину, або на Обойний.

— А це шо, далеко?

— Ну це так як тобі в Лубни, або в Чор-нобай по часу.

— Та це далеко. А ближе шо, нема велі-сопедного магазіна?

Згадала магазін поряд, там, де велосипед коштує більше, ніж наша машина.

— Ну поміасш, мам, там камера є, але

стоїть вона більше, ніж твій велік.

— Боже-боже, як ви там живете?

— Вживаємо.

Татуса Бо

ГАЗЕТА “ЛЕНТА ЗА ЛЕНТОЮ”. Номер 8.

Вестник пиздеца навкруги.

Редколлегия: пребывает в некотором ахуе, но полна решимости и дальше и больше.

Тираж сколько денег хватит.

Печать офсетная. Бумага нормальная.

Распространяется по знакомству.

Цена: бесценна.